

Az emlékmű sorsa több szempontból példátlan. Példátlan, mert nem volt még olyan szobor a világon, amelynek felállítása és ledöntése között alig 2–3 hét telt volna el. Példátlan, mert ez volt az egyetlen emlékmű a felszabadulás után amelyet közadakozásból emeltek, és amelynek ledöntésével *közvetlenül* azokat károsították meg, akik pénzt vagy művészetüket áldozták érte, *közvetve* pedig mindazokat, akik hálások voltak ennek a messiási északról jött embernek. És példátlanul logikátlan is volt e tett: Wallenberg utca 1945 decembere óta létezik, ahol a tetteinek emlékét megőrző tábla mindmáig a helyén van.

Úgy látszik a „Habent sua fata libelli” nemcsak könyvekre vonatkoztatható: a szobroknak is megvan a maguk sorsa. Kifogva a szelet mindenféle sanda szándék vitorlájából, nekünk magunknak kellene az elkövetett hibát jóvátennünk és a szobor sorsát jó útra térítennünk. Helye elárvultan, üresen áll a parkban.

Wallenberg 1982. augusztus 4-én lenne 70 éves...

Wallenbergnek azóta már újra van szobra. A Szilágyi Erzsébet farsorban állították fel, avatása szinte titokban történt. Hogy miért ott és miért titokban – rejtély. Egyébként Wallenberg az idén még mindig csak 77 éves lenne...

A Széchenyi Társaság hungarológiai tagozatának vállalt célkitűzése, hogy behatóan foglalkozzon a hazai és a határon túli magyarok sorskérdéseivel, s a magyarországi kisebbségek gondjaival, így erősítvén a dunai népek sorsközösségét. A vitaestek, tervezett kiadványok mellett rendszeresen ellátogatnak valamelyik határ menti régióba, ahol a szomszédos országok nemzetiségi kultúráját tanulmányozhatják. A múlt év tavaszi rév-komáromi túra után legutóbb a bácskai *Szabadkára* és környékére látogattak. A honismereti programban az egykori gimnázium (ma November 18. Építőipari Középiskola) Kosztolányi-kiállításának megtekintése s az intézmény meg a város vezetőivel való eszmecsere is szerepelt. A gimnázium előtt Csallóközi Zoltánné és Székely András Bertalan elnökhelyettes elhelyezte a Társaság nemzetiszín szalagos koszorúját a város nagy szülőtte, *Kosztolányi Dezső* mellszobrán (képünk). Délután a Városi Múzeumban s a magyar szecesszió remeke, a Városháza termeiben *Szeke-res László* régész kalauzolta a csoportot, akivel Palicsfürdő nevezetességeit is megtekintették. A nap befejezéséként a szabadkai Népszínházban vajdasági szerző magyar nyelvű darabját láthatta az anyaországi küldöttség – *Szíveri János* Jámbor koponyák című színműve a kisebbségi léthelyzet s közérzet korszerű megformálásából adott példát. A Széchenyi Társaság idén ősszel Kárpataljára szervez honismereti kirándulást. (sz. a. b.)